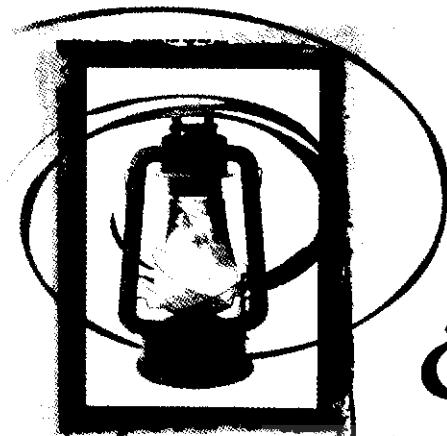

اهداف کلان دین در عرصه تبلیغ

عبدالکریم تبریزی

برای تبلیغ [آیین توحیدی اسلام]
مبعوث شده‌ام».

و امام صادق علیه السلام در فرازی از زیارت رسول اکرم ﷺ می‌فرماید: «السلام علیک یا مُبَلِّغاً عَنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ آتَیْهَا الشَّرَاجُ الْمُنْبَرِ»؛^۱ درود بر تو ای مبلغ خدایی و درود بر تو ای چراغ فروزان [تبلیغ و هدایت][۲]

با توجه به جایگاه والای تبلیغ و

طلیعه

تبلیغ آموزه‌های دین از ضروری‌ترین عوامل پایداری و تداوم آیین توحیدی اسلام است و اطلاع رسانی در زمینه معارف و برنامه‌های مکتب حیات‌بخش اسلام، مهم‌ترین راهکار نشر و توسعه اندیشه‌های مذهبی و دینی می‌باشد.

اهمیت تبلیغ چنان در آموزه‌های دینی ریشه دوانیده است که رهبر جهان اسلام، حضرت محمد بن عبدالله علیه السلام یکی از اهداف والای بعثت خود را تبلیغ دین بیان می‌کند و می‌فرماید: «إِنَّمَا بَعْثَتْنَا مُبَلِّغاً،^۳ همانا من

۱. سنن بیهقی، احمد بیهقی، نشر دارالفنون،
بیروت، ج ۷، ص ۲۸

۲. اقبال الاعمال، علی بن موسی بن طاووس،
نشر مکتب الاعلام الاسلامی، قم، ۱۴۱۴ق، ص ۶۰۴

مطمئناً در جان و دل آدمی رسوخ می‌کند و به باورهای تغییرناپذیر بدل خواهد شد. در نتیجه، رفتارهای فردی به سمت ارزشها و اصول حقیقی سوق داده شده و انسان عملاً در عرصه دینی و مذهبی وارد گردیده، مراحل سه گانه ایمان در وجود متربیان جلوه‌گر خواهد شد.

در این صورت، تربیت یافتنگان مکتب تبلیغی اسلام این سخن پیامبر ﷺ را جامه عمل خواهند پوشانید که فرمود: «الْإِيمَانُ إِفْرَازٌ بِاللُّسُانِ وَعَرْفَةٌ بِالْقَلْبِ وَعَمَلٌ بِالْأَرْكَانِ»؛^۱ ایمان [کامل] اقرار زبانی [به وحدانیت خداوند] و شناخت قلبی و رفتار [طبق آن معرفت] می‌باشد.»

در تربیت انسانها، اول باید ارزشها و سپس ضد ارزشها را شناساند و انسان دارای اندیشه را در مقابل انتخاب ارزشها و ضد ارزشها مخیر کردو در عین حال، از امتیازات ارزشها و کمالات آن سخن گفت و از عوایب شوم تمایل به سوی ضد ارزشها

نقش آن در گسترش و پاسداری از مرزهای عقیدتی و باورهای وحیانی اسلام، در این نوشتار به اهداف، دغدغه‌ها و انگیزه‌های دین در عرصه تبلیغ و اطلاع رسانی می‌پردازیم و آن را در سه محور بررسی می‌کنیم.

الف. تعلیم و تربیت

اساسی ترین محور تبلیغ در هدایت جامعه، شناساندن ارزش‌های الهی و انسانی و شکوفا کردن بذر آن در دلهای مشتاق و در نتیجه، رساندن به مقام عمل و رفتار با معیارهای خدایی است. مبلغان که در حقیقت مریبان و پرورش دهنگان افراد به سوی کمال و قرب الهی هستند، در نخستین گام تبلیغ تلاش می‌کنند تا انسانها را در مسیر سعادت و خوشبختی قرار داده و با هدایت و تربیت آنان، خصلتهای والای انسانی را در وجودشان تقویت کرده، روابط آنان را با دیگر افراد و همچنین با آفریدگار هستی به نحو شایسته‌ای تنظیم نمایند.

در راستای تبلیغ و تربیت اگر ایمان به خداوند از روی معرفت عمیق و اطلاعات حقیقی صورت پذیرد،

۱. بحار الانوار، محمد باقر مجلسی، مؤسسه الوفا، بیروت، ۱۴۰۳، ج ۱۰، ص ۲۶۶.

بزرگی را عنایت کرد] به جهت اینکه در میان آنان فرستاده‌ای از خود مردم مبعوث کرد تا آیات الهی را بر آنان بخوانند و آنان را تزکیه [و تربیت] کند و کتاب و حکمت را به آنان بیاموزد.» دین می‌کوشید تا با تبلیغات وسیع آموزه‌های خود، انسانها را تربیت کند و مبلغان دینی که در رأس آنان رسول گرامی اسلام علیه السلام قرار دارد، به این دغدغه دینی در حد توان پاسخ گفته و در این عرصه، کوشش‌های فراوانی کرده‌اند که در اینجا به قسمتها بی از آن اشاره می‌کنیم:

بدون تردید یکی از معجزه‌های پیامبر اکرم علیه السلام در عرصه تبلیغ، پیشرفت سریع آن حضرت در امر تربیت انسانهای عصر جاهلیت که به شدت از فقر فرهنگی رنج می‌بردند، بوده است. تبلیغات مداوم و شبانه روزی رسول خدا علیه السلام چنان بود که آدمیان بی‌فرهنگ، ماجراجو، متکبر، لجوح و مغرور را از حضیض ذلت به اوچ عزت رسانید.

آگاهی بخشدید.

خداؤند متعال در سوره جمعه یکی از دغدغه‌ها و اهداف تبلیغ دینی را تربیت انسانهای مستعد اعلام می‌کند و می‌فرماید: **﴿هُوَ الَّذِي يَعْثِثُ فِي الْأَئْمَانِ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَنْذِلُوا عَلَيْهِمْ آياتِهِ وَيَرَكِّبُهُمْ وَيَعْلَمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَفْنِي ضَلَالٌ مُّسِيقٌ﴾**^۱; «او چنان خدایی است که در میان مردم درس نخوانده، فرستاده‌ای از خودشان برانگیخت که آیات خدا را بر آنان می‌خوانند و آنان را تزکیه [و تربیت] می‌کند و به آنان کتاب و حکمت می‌آموزد؛ گرچه قبل از آن در گمراهی آشکاری به سر می‌بردند.»

و در سوره آل عمران ضمن اشاره به فلسفه بعثت انبیاء و بزرگ‌ترین رسالت آنان که ابلاغ پیام الهی به گوش جهانیان می‌باشد، تربیت انسانهای کمال یافته را یکی از مهم‌ترین دستاوردهای تبلیغ قلمداد کرده، می‌فرماید: **﴿وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يَعْثِثُ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَنْذِلُوا عَلَيْهِمْ آياتِهِ وَيَرَكِّبُهُمْ وَيَعْلَمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾**^۲; «خداؤند بر مؤمنان منت نهاد [و نعمت

۱. جمعه ۲/۱.

۲. آل عمران ۱۶۴/۱.

محروم شده بودند و زنده به گور می گردیدند، رسول خدا^{علیه السلام} با اراده‌ای فولادین و استقامتی بی نظیر به تربیت انسانهایی همت گماشت که در تمام طول تاریخ اسوه و الگو گردیدند. آنان در تحولی اعجاب‌انگیز کار را به جایی رساندند که در تاریخ تأثیرگذار شدند و سرنوشت اقوام و ملل را تغییر دادند.

علی^{علیه السلام} یکی از تربیت یافتنگان مکتب تبلیغی پیامبر اسلام^{علیه السلام} و موفق ترین الگوی مبلغان اسلامی در عصر نبوت است. او رسالت تبلیغی دین را چنان عملی ساخت که مخاطبانش تا آخرین لحظات زندگی همچنان تحت تأثیر گفتار و رفتار آن حضرت بودند.

تبلیغ در یمن

یکی از برنامه‌های تبلیغی علی^{علیه السلام} که رهاوردهای مثبت فراوانی برای اسلام داشت، سفر تبلیغی آن حضرت به کشور یمن می‌باشد. شیخ مفید می‌گوید:

«حالد بن ولید از سوی پیامبر^{علیه السلام} برای تبلیغ دین اسلام به یمن اعزام شد. او به همراه گروهی از مسلمانان مدینه

مکتب تبلیغی - تربیتی دین اسلام به آنان که در مدیریت کوچک‌ترین نهاد جامعه، یعنی خانواده خود و امانده بودند، چنان توانایی روحی و فکری بخشید که بر پادشاهان مقتدر عصر مسلط شدند و کاخهای باشکوه دنیا را تسخیر کردند و در مدت کوتاهی به اداره کشورها و جوامع پرداختند و رسول خدا^{علیه السلام} در اثر تبلیغ راستین خود، از انسانهای راه گم کرده چنان مردمان با کمالی ساخت که فرشتگان به آنان سلام فرستادند و به مقامشان رشک بردن.

در عصری که جهالت، غارتگری، فساد و بی‌بندوباری و کشت و کشتار با بهانه‌های واهمی تمام منطقه عربستان را فراگرفته بود و فضای زشت و غیر انسانی در آن ناحیه، کمالات و فضائل اخلاقی و انسانی را تحت الشاعع قرار داده بود، اعراب جاهل در مقابل چوبهای خشکی به طور شگفت آور عبادت و خضوع و خشوع داشتند، زنان از حقوق خود محروم مانده بودند و به عنوان کالا خرید و فروش می‌شدند، و دختران از حق حیات

علی علیه السلام به یمن از قبیله همدان عبارت اند از:

محمد همدانی خادم پیامبر علیه السلام، حارث همدانی، سعید بن وهب همدانی، سعید بن قیس همدانی، ابو عمّار همدانی، شریح بن نعمان همدانی، شداد بن ازمع همدانی، عبدالله بن عبدالله بن خلیفه همدانی، ابو اسحاق همدانی، ابی سفر همدانی، ابو اسحاق همدانی، رفاعة بن ابی رفاعة همدانی (او پرچمدار علی علیه السلام در روز صفین بود)^۲.

به این ترتیب، معلوم می‌شود که اولین دغدغه دین در عرصه رساندن پیام الهی و آموزه‌های وحیانی به گوش و جان و دل مردم مشتاق و علاقه‌مند به رشد و کمال، تربیت آنان از این راه می‌باشد.

ب. حفظ تربیت شدگان
در انجام امر تبلیغ بعد از آنکه نیروهای لازم تربیت یافته‌ند، حفظ و

که براء بن عازب در رأس آنها بود، روانه یمن گردید. شش ماه خالد بن ولید مردم آن سامان را تبلیغ نمود؛ اما چون شرائط یک مبلغ را رعایت نمی‌کرد و به عوامل و زمینه‌ها و راهکارهای لازم عنایت نداشت، بعد از شش ماه نتیجه‌ای از کار خود نگرفت. پیامبر علیه السلام او را فراخواند و علی علیه السلام را به جای او برای تبلیغ اعزام کرد. در اولین روزهای استقرار علی علیه السلام در یمن، پارسایی، لیاقت و کیفیت برخورد آن حضرت، قبیله همدان را به اسلام متمایل ساخت و در نتیجه، آنان ایمان آورده‌ند و به دنبال قبیله همدان که شاخص‌ترین گروه یمنیها بودند، سایر قبائل نیز به اسلام گرویدند و مسلمان شدند. پیامبر اکرم علیه السلام از موقعیتهاش شایان توجه علی علیه السلام در امر تبلیغ بسی نهایت خوشحال شد و بر قبیله همدان درود فرستاد.^۱

در اثر تبلیغ علی علیه السلام یمنیها چنان تربیت شدند که در بحرانی ترین زمانها از محور حق منحرف نگردیدند. برخی از پژوهش یافگان سفر تبلیغی

۱. ارشاد مفید، نشر اسلامیه، تهران، ۱۳۸۰، ش.

۵۵ ص.

۲. رجال شیخ طوسی، مؤسسه نشر اسلامی، قم، ۱۴۱۵ق.

مخاطبان تداوم می‌بخشد، دوری از تجملات، رعایت عدالت و مساوات در نوع نگرش و روابط عمومی، ابراز محبت، لبخند مسرت آفرین بر اهل ایمان، اطعام و میهمانی در حد امکان، اعطای هدیه در حد توان، پاسخ به سؤالات، تبلیغ به زبان ساده و عموم فهم، تجلیل و تکریم مخاطب و دوری از تحقیر و اهانت، حسن خلق و پرهیز از عیب‌گویی و عیب جویی نامناسب، تبلیغات غیر مستقیم و تحریک عواطف، از راهکارهای حفظ تربیت شدگان عرصه‌های تبلیغی دین اسلام به شمار می‌آیند و جلوه‌هایی از همراهی و هماهنگی مبلغان با مردمان مناطق مختلف می‌باشند.

برخی از شیوه‌های رسول خدا^{علیه السلام} در راستای جلب، جذب و حفظ یاران این‌گونه بود:

۱. هنگام سخن گفتن تبسم می‌کرد؛ *إِذَا حَدَّثَ بِحَدِيثٍ كَبَّسَمْ فِي حَدِيثِهِ*.

۱. الکافی، محمد بن یعقوب کلینی رازی، دارالکتب الاسلامیة، تهران، ۱۳۸۸ق، ج ۲، ص ۷۸، ح ۱۴.

پاسداری از آنان امری خطیر و سرنوشت ساز است و اساساً پاسداری از نیروهای تربیت یافته کاری دشوارتر از اصل تبلیغ است. دین اسلام در این زمینه راهکارهای مناسبی به پیروان خود عرضه می‌کند. اولین عامل حفظ تربیت یافتگان، هماهنگی گفتار و رفتار مبلغان و مریبان است.

امام صادق علیه السلام فرمود: «**كُوئُوا دُعَاءَ لِلنَّاسِ بِغَيْرِ أَسْتَكِمْ**؛^۱ مردم را به غیر زبان خود [به سوی دین] فراخوانید.» رسول خدا^{علیه السلام} نیز با این شیوه نه تنها هدایت یافتگان را در زیر پرچم اسلام نگه داشته بود، بلکه دیگران را نیز تحت تأثیر قرار می‌داد و هر روز به جمع مسلمانان می‌افزود.

به این جهت، شایسته است مبلغین خود را از مردم جدا نکنند و در معاشرت با آنان و رفتار و روابط اجتماعی بیشترین توجه را داشته باشند.

عیادت از بیماران، اجابت از دعوت اهل ایمان، حضور در جلسات عمومی و مواردی که ارتباط مبلغ را با

۱۰. آن حضرت می فرمود: «بِعْثَتُ لِلْجَلْمَ مَرْكَزًا وَلِلْعَمَلِ مَعْدِنًا وَلِلصَّبْرِ مَسْكَنًا؛ من مبعوث شده ام تا مرکز حلم و معدن علم و کانون صبر و شکیبایی باشم».
۱۱. رمز و راز توفیق پیامبر اکرم ﷺ در تبلیغ و حفظ یاران خود، تنش زدایی و ایجاد اتحاد و دوستی در میان آنان بود و همواره تأکید می کرد که بدیهای همدیگر را پیش من بازگو نکنید! من دوست دارم با دل آرام و خالی از کینه و کدورت در نزد شما بیایم.
- همچنین از مهم ترین ویژگیهای تبلیغی آن بزرگ مبلغ اسلام، حفظ اعتماد مسلمانان به وسیله امانت داری و صداقت و راستی بود. امام صادق علیه السلام فرمود: «خدای متعال هیچ پیامبری را مبعوث نکرد، مگر به راستگویی و امانت داری به همه کس؛ از خوب و بد».
- و نیز عمل به وعده‌ها، اطعام به بی‌نوایان، پناه دادن به گرفتاران و مصیبت زده‌ها و مشورت با یاران از دیگر شیوه‌های تبلیغی رسول خدا علیه السلام.
۲. اگر با شخصی برخورد می کرد و دست می داد، حضرت دست خود را نمی کشید تا او خود بکشد.
۳. سخن گفتشن خیلی واضح و شفاف بود؛ به طوری که هر شنونده‌ای آن رابه راحتی می فهمید.
۴. در عین سادگی، ظاهری آراسته، دندانهایی تمیز و پاکیزه و سفید داشت و رعایت پاکیزگی و تمیزی لباس و پوشش مناسب آن حضرت در برخورد با دیگران همه را به سویش جلب می کرد.
۵. هرگاه سه روز یکی از یاران خود را نمی دید، به سراجش می رفت.
۶. از بیماران در دورترین نقاط شهر عیادت می کرد.
۷. هنگام خداحافظی با مسافر، دست او را مسی گرفت و برای او دعا می کرد.
۸. هرگاه زکات برایش می آوردند، بر آورنده و خاندانش درود می فرستاد.
۹. مردم را با نیکوترين و خوش ترین نام صدا می زد؛ حتی نام زنان و کودکان را با کرامت و احترام صدا می زد و به این وسیله، دلهایشان را

الْتَّوْبَةَ عَنِ عِبَادَةٍ»؛^۳ «آیا نمی‌دانند که خداوند متعال توبه و بازگشت را از بندگانش می‌پذیرد.»

امید دادن، رفع نگرانی و استدلال عقلانی، از شیوه‌هایی است که می‌توان به وسیله آن به اصلاح افراد شکست خورده پرداخت. تغافل و حفظ آبرو و شخصیت دادن به این دسته از افراد نقش بسزایی در بازسازی روانی آنان دارد. اگر گناه و خطای شخصی را در ظاهر ندیده انگاریم و همانند دیگران با وی برخورد کنیم، روحیه امیدواری به آینده را در او تقویت کرده‌ایم. قرآن به ما می‌آموزد هنگامی که برادران یوسف طیلۀ با آن همه سوابق ناشایست به نزد آن حضرت آمدند، حضرت یوسف طیلۀ با برخورد کریمانه خود آنان را بخشدید و به آینده امیدوار ساخت و فرمود: «لَا تُثِرِّبْ عَلَيْكُمُ اللَّيْوَمَ يُغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَمَوْأِزِحُمُ الرَّاجِحِينَ»؛^۴

در جلب مردم به سوی اهداف متعالی اسلام بود.^۱

ج. اصلاح خطاکاران

سومین محور تبلیغ دینی، رسیدگی به آسیبهای روحی، معنوی و اجتماعی افراد است. بدون تردید، در میان هر قوم و ملتی افرادی یافت می‌شوند که از جاده مستقیم انسانیت به دور افتاده‌اند و همواره دچار لغزشها، خطاهای و اشتباهاتی می‌شوند؛ هر چند پیش از این، تبلیغ زیادی برای تربیت آنان صورت گرفته باشد.

پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید: «إِنَّ كُلَّ
بَنِ آدَمَ حَطَّاءٌ وَخَيْرُ الْحَطَّائِينَ التَّوَابُّينَ»؛^۲
همانا عموم مردم دچار خطاو لغزش می‌شوند، اما بهترین خطاکاران توبه کنندگان هستند.^۳

مبلغ دینی در برخورد با این گونه افراد باید کمال دقت را به عمل آورد و برای ترمیم روحیه آنان روشهای مناسبی برگزیند و راه حل عقلانی بیندیشد. بخشی از آیات قرآن در زمینه بازسازی و اصلاح افراد سخن می‌گوید؛ چنان‌که در سوره توبه می‌فرماید: «لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مُوَسِّيَّ

۱. سنن النبی، سنته فی العشره، علامه محمد حسین طباطبائی، نشر اسلامیه، تهران، ۱۳۷۸.

۲. سبل السلام، ابن حجر عسقلانی، مصر، ۱۳۷۹

.۱۸۰، ج ۴، ص .۱۸۰.

.۳. توبه / ۱۰۴.

.۴. یوسف / ۹۲.

غیر مستقیم و دلسوزانه، تقویت نیروی ایمان و باورهای مذهبی، رفع نیازهای مادی و معنوی، از دیگر راهکارهای اصلاح و بازسازی افراد در میدانهای تبلیغی است.

با توجه به دغدغه‌های دین در سه محور یاد شده (تریبیت افراد، حفظ نیروها و اصلاح خطاطکاران) می‌توان به اهداف و انگیزه‌های تبلیغ در عرصه‌های دینی واقف شد.

یک مبلغ وظیفه شناس و متعهد می‌تواند با به کارگیری روش‌های متناسب گاهی سرنوشت جامعه را عوض کند و با تربیت و اصلاح افراد، کشوری را نجات دهد.

این مقال را با ذکر نمونه‌ای از اثر تبلیغ صحیح دینی و نقش ارزنده آن در تغییر و اصلاح ناهنجاریهای جامعه به پایان می‌بریم:

در میان خلفای أموی، هشتمین خلیفه آنان، عمر بن عبد العزیز است.

«امروز هیچ‌گونه ملامت و توبیخی بر شما نیست. خداوند شما می‌بخشد و او مهربان‌ترین مهربانان است.»

آن‌گاه برای بازسازی روحی شکست خورده آنان فرمود: «ذَهَبُوا بِقَمِصِيْهِ مَذَّا فَالْقُوَّةَ عَلَى وَجْهِ أَيِّ يَأْتِ بَصِيرًا وَأَثْوَنِيْهِ بِإِهْلِكُمْ أَنْجَعَمِيْنَ»؛^۱ (این پیراهن مرا ببرید و بر صورت پدرم بیندازید تا بینا شود و همه نزدیکان و افراد خانواده را نزد من بیاورید).»

اگر قرار است برخی لغزشها و عیوب را به افراد بگوییم، بهتر است قبل از تذکر، مقدمه چینی کنیم و از خوبیهایشان بگوییم، مقام و کرامت انسان را یاد آور شویم و آن‌گاه لغزش آنان را به آنها گوشزد کنیم. علی‌الله فرمود: «مَنْ كَرِمَتْ عَلَيْهِ كَفْسَهُ لَمْ يَهْنَهَا بِالْمَغْصِيَّةِ»؛^۲ آن کس که بزرگی و کرامت نفس خود را باور داشته باشد، آن را با گناه، پست و ذلیل نخواهد کرد.

آری، احیای روحیه عزت نفس و کرامت انسان، می‌تواند از تکرار لغزش و خطاهای افراد جلوگیری کند.

توجه به ریشه‌ها و عوامل خطاهای لغزشها و سعی در رفع آنها، موقعه

۱. همان ۹۳.

۲. مستدرک الوسائل، میرزا حسین نوری طبرسی، مؤسسه آل البيت (علیهم السلام)، بیروت، ۱۴۰۸ق، ج ۱۱، ص ۳۳۹.

خداؤند متعال بعد از آنکه از اهل بدر راضی شد، به آنان غضب کرده است؟ گفتم: مگر علی از اهل بدر بودا او پاسخ داد: فرزندم! مگر به غیر از علی کس دیگری هم فاتح بدر محسوب می‌شود! تمام پیروزیهای جنگ بدر مرهون زحمات و تلاش‌های علی علی است. گفتم: دیگر تکرار نمی‌کنم. گفت: تو رابه خدا سوگند! دیگر تکرار نخواهی کرد؟ گفتم: بلی، قول می‌دهم که دیگر لعن را تکرار نکنم.

این سخن در روحیه من اثر گذاشت و بعدها سخنان پدرم نیز مرا روشن‌تر کرد تا اینکه با خداوند عهد کردم اگر حکومت به دست من افتاد، این پدیده شوم و سنت غلط را به یک روش نیکو تبدیل کنم.^۱

بدین ترتیب، وقتی حکومت به دست عمر بن عبدالعزیز افتاد، دستور داد خطبا و سخنرانان به جای لعن علی علی، آیه ۹۰ از سوره نحل را قرائت کنند.

^۱ شرح نهج البلاغة، ابن ابی الحدید، نشر کتابخانه آیة الله مرعشی، قم، ۱۴۰۴ق، ج ۴، ص ۵۹

او در اثر تبلیغ یک عالم دلسوز و متوجه توanst تحول درونی یافته، در ظاهر خدماتی را به جامعه ارائه کند و برخی از سنتهای باطل را از میان بردارد. از جمله این سنتهای باطل، سب و لعن علی علی در بالای منابر بود که از زمان معاویه ابداع شده بود. او این شیوه نادرست را در اثر تأثیر پذیری از یک مبلغ راستین برآنداخت. عمر بن عبد العزیز در این مورد می‌گوید:

من در دوران نوجوانی، در نزد یکی از معلمان قرآن - که از فرزندان عتبه بن مسعود بود - آموزش می‌دیدم. او روزی مرا دید که در میان بچه‌ها بازی می‌کردم و علی علی را لعن و ناسزا می‌گفتم.

هنگامی که در کلاس درس وی حاضر شدم، به من بسی اعتنایی کرد. احساس کردم که اعتراضی به من دارد و از دستم ناراحت است.

گفتم: استاد! شمارا چه شده که امروز این گونه با من رفتار می‌کنید؟ او گفت: پسرم! تو هنوز علی علی را لعن می‌کنی؟ گفتم: بلی، مگر چه ایرادی دارد؟ او گفت: تو از کجا فهمیدی که